

Dinamika a 2012-es táborokhoz

Minden napra kiválasztunk két igeszakaszt a témával kapcsolatban, és az egyiket megpróbálnánk közösen megélni. Emellett a gyakorlatban is szeretnénk megvalósítani a témát, érezhető, kézzelfogható módon.

1. nap: Hitünk örömhír

„Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr!, és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halottak közül, üdvözülsz.” Róm 10,9

Igeélés: „Azért mondtam nektek ezeket, hogy *az én örömöm bennetek legyen*, és *örömtök teljes legyen*.” Jn 15,11

Ezen a napon megpróbálhatjuk megélni, hogy Jézus Krisztusba vetett hitünk mekkora örömforrás. A nap folyamán mindenki felírhatja kis színes lapokra, milyen örömek érték, milyen örömhírt kapott a nap folyamán (előadásból, imából stb) valamint miért öröm neki a hite. Ezeket a lapokat pedig egy kifeszített zsinórra csipesszel felerősítjük, és így a nap végére egy látványos, egyre gyarapodó „örömszinórt” kapunk.

2. nap: Hitünk szabadság (bűnbánati nap, kiengesztelődés)

„És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” Mt 6,12

Igeélés: „*Aki szeret engem, megtartja tanításomat*, Atyám és én hozzá fog menni, és *nála fogunk lakni*.” Jn 14,23

A kiengesztelődés napján a közbenjáró ima alatt lehetőség lesz a Szentlélek hívására. A nap folyamán arra figyelhetnénk, hogy miként tudjuk Jézus tanítását megtartani, hogy ezáltal helyet készítve neki, befogadhassuk őt szívünkbe. Ezen a napon mindenki kiválaszthatna egy igeszakaszt, amelyik mottóként szolgálja neki a későbbiekben.

A gyónás előtt mindenki kapna egy fekete zsinórt, ami a bűnt, Jézustól való elválasztást jelképezi, amit a gyónás után elégethet, és kapna helyette egy fehér zsinórt, ami pedig a megtisztulást és Istenhez kötődését jelképezné.

3. nap: Hitünk igazság

„Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak általam.” Jn 14,6

Igeélés: „Tisztítsátok meg tehát lelketeket *az igazságnak engedelmeskedve*, a nem színlelt testvéri szeretetben. Figyelmesebben, *szívből szeressétek egymást*.”

Az üdvösséghez vezető út egyedül Krisztus által van, az Anyaszentegyház vezetésével. Hitünk igazságait a gyakorlatban pedig úgy tudjuk megvalósítani, ha megtartjuk Jézus főparancsát, hogy szeressük az Atyát, és szeressük embertársainkat.

Valamilyen gyakorlati módon kihangsúlyozhatnánk a keresztény misztika egyedülállóságát (Isten emberkeresése, Jézus kinyilatkoztatása önmagáról, mint Isten fia, stb) a többi vallással szemben. A pontos megvalósításon még gondolkodom.

4. nap: Hitünk ragadós

„A Vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az Atya küld az én nevemben, megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.” Jn 14,26

Igeélés: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. *Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat az aratásba.*”

Arra szeretnénk felhívni a figyelmet, milyen fontos önmagunk és mások evangelizációja. Mi a birtokában vagyunk annak, hogy tudjuk mi az üdvösség útja, és fontos, hogy ezt megosszuk másokkal is. (Ha csak egy ember tudja a labirintusból kivezető utat, vajon kimegy egyedül, vagy megmondja a többi ott tévelygő embernek is?) Az akadálypálya következő állomásának pontos helyét mindig csak egy-egy fiatal kapja meg. Ha nem osztja meg többiekkel a tudását, akkor ők nem jutnának el a célhoz. Így egymást segítve fognak megérkezni. Ugyanez igaz hitünkre is, ha nem osztjuk meg másokkal, akkor ők hogyan találjanak Krisztusra, az üdvösség útjára? Nagy a felelősségünk!

Mindezek mellett minden nap, az előadások előtt beöltöztetünk valakit a hit fegyverzetébe a megadott igeszakaszok segítségével.

1. nap: „Fogjátok a hit pajzsát, amellyel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát.” Ef 6,17
2. nap: „Vegyétek föl az üdvösség sisakját...” Ef 6,17
3. nap: „Öltsétek magatokra az igazság páncélját!” Ef 6,15
4. nap: „Lábatokra húzzátok a békesség evangéliumának hirdetésére készségének saruját.” Ef 6,16

